

ישיבה מיום 19 ביולי 2026

בפני: כבוד השופט ארנון דראל

תמליל

עו"ד רוזנטל :

בוקר טוב כבודו, אני אציין באופן כללי שבאמת עיקרי הטיעון מרכזים את עיקר הטענות שלנו ומה שנשאר במחלוקת. אני רק אדגיש,

שני הנהלים,

שלושה סעיפים באחד, ארבעה סעיפים בנוהל השני. אני רק אדגיש לצורך הדיון, אני אזכיר כמובן שאנחנו מדברים על נהלים. על פי סעיף 6 א' לחוק חופש המידע, יש להעמיד אותם לעיון הציבור, בפרט נהלים שלפיהם המשטרה פועלת או בעלי נגיעה וחשיבות לציבור. הנהלים שאנחנו עוסקים בהם נוגעים בצורה כזו או אחרת בפרקטיקות שיכולות לפגוע בחופש המחאה, חופש התנועה, ההתאספות והביטוי, כמו בטיחותם ושלומם של מפגינים ואנשים בכלל, שחלילה נקלעו לסיטואציה שרירותית שלא עלתה על דעתם ורק בגלל שנעו במרחב הציבורי, אני אדגיש, ולמרות שהמשיבה טוענת שייתכן והפרקטיקה הזאת לא קיימת או לא נמצאת במדיניות, שהיא אכן עושה זאת, יש לנו דוגמאות לכך שהבאנו גם בעתירה, ובכל אופן, גם אם לא בכוונת מכוון, מדובר בפרקטיקה קשה מאוד ששוללת אוטונומיה, השליטה של אדם על גופו ועל יכולתו לנוע במרחב, וכמובן שלא תמיד מדובר במפגינים או פורעים, חלילה, אלא פשוט אנשים שרצו לחזור הביתה ולא הצליחו לעשות זאת. ואני כמובן אחזור על מה שכבר טענו, וזה שהכלל הוא המסירה, ועם זאת, ככל שיש סירוב והוא קונקרטי והוא מבוסס בדיון, יש לנמק אותו ויש להסביר אותו, ולא כפי שנעשה עד עכשיו.

שופט :

זה הכל. תודה. אתם רוצים משהו עוד לומר בחלק הגלוי?

עו"ד יואל פוגלמן :

אני רוצה לחדד כמה נקודות מאוד קצרות על רקע עיקרי הטיעון. דבר ראשון אנחנו מבהירים שאנחנו עומדים על טענת השיהוי, זה מקרה שבו באופן חריג בית המשפט דן בבקשת חופש מידע שניתן לה מענה ראשוני כבר בשנת 2024 לאחר מכן ניתנו מענים גם לשתי השגות שהעתירה הוגשה גם בחלוף המועד להשיג עליהם. ולכן אני חושב שאי אפשר לקבוע בעתירות חופש מידע כלל שונה מאשר כל שאר התיקים המינהליים שבפני בית המשפט. דבר נוסף, אני רוצה להפנות לבקשת חופש המידע, שבסוף זה תמיד הבסיס שלנו. שם העותרת מדגישה, זה בנספח 1 לעתירה, מהו המידע שמבוקש על ידה,

מידע שעוסק באמצעים לחסנת סירים לשם קיטור מפגינים והיא מבקשת נהלים, פקודות והנחיות לשם קיטור מפגינים וכיוצא בזה. העתירה וגם ההשגות, בעצם באופן הדרגתי, זה לא סתם שבהשגה הראשונה לא ביקשו להסיר בהכרח את כל השכרות, אלא התייחסו להשכרות ספציפיות. באופן הדרגתי מרחיבים ומרחיבים, ואני חושב שאנחנו בסוף צריכים להתמקד בבקשת חופש המידע הראשונית שהוגשה ואי אפשר לחרוג מכך. ככל שהעותרת רצתה להגיש עתירה עקרונית שעוסקת בנהלים ושצריכה להסיר מהם את כל השכרות, מעבר לזה שזה פורסם כבר מזמן ובוודאי היה ידוע לעותר את הנהלים האלה, לדעתי גם חלקם אולי עלו בעתירות אחרות שהעותרת הייתה קשורה אליהם. אז היה צריך לעשות את זה בבקשה חדשה, בצורה אחרת ולא בצורה שבה אנחנו נמצאים היום, של גלגולים של השגות שכבר עבר זמנם ו. אז פונים פנייה נוספת בשביל להחיות את הדברים ולהגיד, אוקיי, העתירה עוסקת בהנחיות. עכשיו, בהקשר של ניקוד העתירה, אני רק רוצה להעיר, אני שמח שחבריי באמת מיקדו את העתירה באופן ברור וחד משמעי בעיקרי הטיעון, אבל כשקוראים לדוגמה את סעיף 31 לעתירה, כשאנחנו באנו לערוך כתב תשובה, הרושם היה שיש מחלוקת שהיא רחבה יותר. ויש בכך פגם שאנחנו נדרשים להגיש כתב תשובה שעוסק בסוגיות רחבות יותר, ואז בעיקרי הטיעון אנחנו מבינים באמת באופן ברור יותר במה עוסקת העתירה. עוד דבר אחרון, יש. לקראת הדיון היום עברנו על הדברים פעם נוספת, ויש סעיף שהוא לא עוסק בכלל בקיטור המפגינים בשום צורה שהיא, והוא לא קשור לקבלת חופש המידע, אבל מצאנו שאין צורך להשאיר בו את ההשחרה באופן כללי. אני מדבר על הסעיף שנמצא בעמוד 4 לנוהל חסימת צירי תנועה ראשיים, עמוד 4 למטה. תחת הכותרת, הפעלת כוח לצורך פתיחת ציר חיוני שנחסם על ידי מתפרעים.

שופט :

אז את החלק ו' אחד.

ע"ד יואל פוגלמן :

ו' אחד, נכון. אנחנו בעצם הורדנו לפני כן את הפסקה הבאה, את ההשכרה מהפסקה הבאה, במצב שאין צורך בזה, אבל זה לא קשור לכתוב מפגינים, אז זה לא כל כך משנה.

שופט :

לא, בסדר.

ע"ד יואל פוגלמן :

זה פשוט בשביל למקד את הדיון גם בהמשך.

שופט :

נעזוב רגע את כיתור המפגינים, רק הכוונה היא לסעיף ו' 1 בעמוד 4 שהוא לא מושחר, עוד. כאילו מבחינתכם

ע"ד יואל פוגלמן :

נכון, אין בו איזשהו משהו

שופט :

הבנתי.

ע"ד יואל פוגלמן :

צריך להתווכח עליו.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42

שופט :

טוב, אז עכשיו, אלא אם יש לכם התנגדות, אני אעשה דיון במעמד צד אחד עם המשטרה. כן. כל מי שהוא לא משטרה, אם הוא יכול לצאת.

עד :

תודה.

דיון במעמד צד אחד

עיד יואל פוגלמן :

כן. אני מבקש לאור השינויים. אני מבקש שככל שמבקשים לטעון ההוצאות שנעשה את זה כעת מבחינת יעילות בעל פה.

ועוד

זמן עבודה שאנחנו פה בכל מקרה והכל כבר ידוע וזכור.

אין לי בעיה שחברי יקחו חמש דקות לחשוב על הדברים.

עיד יערה וינקלר-שליט :

זה נורא ברור.

עיד יואל פוגלמן :

אז בבקשה. אני מסכים שזה מאוד ברור והכל כבר נאמר. כל הטענות שקשורות לצורך כבר נטענו בכל מקרה בכתבי הטענות ובפתח הדיון.

צד ב :01_

טוב מאוד.

עיד יערה וינקלר-שליט :

שלום כבודו. אנחנו נעשה את הטיעונים להוצאות מאוד ממוקדים, הם גם מאוד ברורים והתוצאה שלהם ידועה. דבר ראשון, כל נושא מה ידוע?

דובר 5:

וואו.

עיד יערה וינקלר-שליט :

אם קוראים פסקי דין. זה משמימה לטון. אם קוראים פסקי דין והלכות, כן, התוצאה ידועה. שאלה רק כמה, לא אם. דבר ראשון, לעניין טענת השיהוי שעלתה, לא רק שהיא צריכה להידחות לגופה, היא גם באמת הועלתה שלא בתום לב, במיוחד לאור העובדה שנעשה פה הליך מיצוי הליכים תמלכ ממושך, מאוד יעיל שנועד לעשות באמת איזשהו סדר במחלוקת בין הצדדים לפני הגעה לבית משפט, והוא היה כל כך מסודר וכל כך מדויק ובתיאום בין הצדדים, שגם יש מסמך שאומר במפורש שהם לא ייתנו לשיהוי. ולכן להעלות על אף המסמך הזה טענת שיהוי בשלב הזה, כשהעתירה הוגשה פחות מ 45 ימים מההחלטה האחרונה של הרשות, זו טענה מיותרת, היא כמובן נדחית לגופה וגם לא הייתה צריכה להעלות. דבר נוסף, אי אפשר להתעלם מהעובדה שמרגע שהוגשה העתירה ועד לבוקר זה, כל פעם היה עוד ועוד ועוד עשרות של ההשחרות, עוד ועוד מידע שנמסר לציבור, דברים שאפשר היה למסור מזמן ולא לעמוד בסירוב עיקש ולא מנומק. לעניין הזה אני רוצה להגיד גם עניין שחשוב שבית המשפט אולי גם יבהיר בהקשר הזה. במסמך הראשון שהגיע אלינו, ההשחרות שבוצעו, היה מחיקה של כל הסעיף ובמקומו שורה אחת של נמחק. ומה שאנחנו קיבלנו עכשיו, בעצם יש השחרות של

כל הסעיף לאורכו. מה שמלמד על זה שאולי לא נמחק סעיף אחד, אלא סעיף עם תתי סעיפים. וההיקף השתנה, ואנחנו רואים בתוך זה שלמשל יש דברים שאפשר היה דרך זה לאפשר לנו לוותר, כמו למשל העניין של עצירי התנועה הראשיים, יש הבדל בין אם מוחקים סעיף ואנחנו לא יודעים מה כתוב שם, לבין שמוחקים שבע שורות קצרות, וההנחה היא כנראה שמדובר ברשימת עצירים. והדברים האלה לא היו צריכים להיעשות בדרך הזו, וחבל שנעשו ככה. עוד אני אוסיף שכל הטענה לאורך הדרך שאין למשטרת ישראל מדיניות בעניין קיטור, אבל בנוהל מספר 2211105 על חסימת צירי תנועה ראשיים, בסעיף ההגדרות כתוב במפורש, את המילים הכלה ואת המילים בלימה ואת המילים קיטור ואת המילים עיכוב ועצירה, ואלה מילים שמשקפות בדיוק את המדיניות, ולהגיד שאין מדיניות לקיטור או שהיא לא קורית, אז אני חושבת שזה ברור ממה שאנחנו הצגנו בעתירה. וגם מה שחבריי פה יכולים להגיד שחוו באופן אישי למען האמת, אי אפשר להגיד שלא נעשה קיטור ובטח שאי אפשר להגיד שאין מדיניות. ואני אענה גם לדבר נוסף שדיבר בא כוח המשיבה קודם, וזה העניין של אם הסעיף המחוק הוא רלוונטי או לא רלוונטי לשאלת הקיטור. הבקשה היא בקשת מידע לקבלת נהלים. זה שאנחנו ביקשנו לקבל נהלים, פקודות, סיכומים, כל הדברים האלה שעוסקים בסוגיית קיטור, הגבלת תנועה וכל הנושא הזה, לא אומר שהמשטרה יכולה לעשות את הניתוח והפרשנות שלה למה רלוונטי ומה לא. לפי חוק חופש המידע, מחיקות הן רק לפי סעיף 8 ו, 9 ורק לפיהם אפשר להוכיח לבית המשפט בדיוק את מה שנעשה פה היום במעמד צד אחד וצריך היה לעשות כבר לפני. אז על כל העניין הזה, אנחנו חושבים שיש לפסוק הוצאות על הצד הגבוה. אנחנו ניהלנו פה הליך מאוד הוגן, ניסינו שלא להגיע לכאן. גם כשהגענו לכאן, עשינו את הדברים בצורה הכי מסודרת ויעילה שיש, והוכחנו שלאורך כל הדרך, כל פעם גם זה ויתרו וגם זה ויתרו וגם זה ויתרו, ללמדך שאולי בפעם הבאה צריך לעשות עבודה רצינית יותר לפני ששולחים סירוב, כדי שלא נגיע למצבים האלה. תודה.

עיד יואל פוגלמן :

אני רגיל ש. לא, זה פשוט בעתירות האלה במידה רבה שמים דגש גדול מדי על סוגיית ההוצאות, לעניות דעתי, אבל לא חיים מתקציב כזה. אני חושב שנכון לטפל בדברים האלה בצורה יעילה. אנחנו סבורים שאין מקום לפסוק במקרה הזה הוצאות, ואם בית המשפט נמצא לפסוק הוצאות, נכון לפסוק אותן על הצד הנמוך, ואני אתייחס לדברים של חברתי. ההסכמה לא לטעון לשיהוי הייתה ביחס לפנייה האחרונה שהייתה אחרי שתי השגות, אחרי כבר שלוש החלטות מנהליות, ולהחיל את זה על עתירה שבעצם כבר הייתה מצויה באיחור, זה לא נכון. כמו שאמרתי, זה מצב חריג שבו בית המשפט, שבו הרשות נותנת החלטה אחרי החלטה אחרי החלטה, לא מוגשת עתירה לבית המשפט ואז בשביל בעצם למחוק את מירוץ השיהוי, כמו שבעתירות אחרות אי אפשר להגיש לבית המשפט הזה עתירה כנגד החלטה שניתנה בשנת 24' ואחרי זה החלטות נוספות שניתנו בתחילת שנת. 25' גם בתחום של חופש מידע, אי אפשר לנהוג בצורה הזאת שמאפשרת לפנות לבית המשפט למעשה כמעט בלי סוף. תמיד אפשר לפנות לרשות המלית עוד פעם, ואולי תשלמו את ההחלטה שלכם, אולי תשקלו פעם נוספת. בשביל להעריך באופן מלאכותי את מרוץ ההתיישנות. לא ההתיישנות, השיהוי, סליחה. בנוגע להסרת ההשחרות, היינו מגיעים לכאן בכל מקרה. גם כשמסרנו עותק שכולל השחרות מצומצמות יותר, העותרת עדיין עמדה על בירור העתירה. זה לא מקרה שבו ניתן היה למנוע את עמידת העותרת על העתירה. אני יכול להבין שכאשר יש השראות והעותרת לא יודעת מה כתוב בהן, אז היא מבקשת ביקורת שיפוטית ואין לי שום טענות בעניין כמוכן. אבל זה לא משהו שלכשעצמו מחייב לפסוק הוצאות. אני רוצה להבהיר שגם השחרות שהוסרו, הם לא עוסקים

בקיטור מפגינים, זה לא עוסק בבקשת חופש עמידה של בפני בית המשפט.
אם היה מדובר פה, יש את ההגדרה ואני לא חולק על כך, את ההגדרה שכוללת
את המילה קיטור, אבל המילה הזאת למיטב ידיעתי לא חוזרת על עצמה
בנוהל, בניגוד להשערה שהעותרת העלתה בעיקרי הטעון. כפי שהעברנו, אין
מדיניות של קיטור מפגינים, גם אם מישו באופן סובייקטיבי חש שברגע
מסוים מחתרים אותו, זה בכלל לא קשור לאיזושהי מדיניות של המשיבה.
וברור שזה נושא שהוא חשוב וראוי לבירור, אבל זה לא אומר שהעתירה
הייתה ראויה לבירור באופן שבו היא הוגשה. אני מזכיר שוב, שהעתירה
באופן שבו היא הוגשה, ניתן היה להבין ממנה שהיא עוסקת בתחומים רחבים
יותר, שרק בעיקרי הטעון הבנו שהעותרת מבקשת למקד את העתירה באמת
בסוגיה של הנהלים, ושהיא לא עומדת על מחלוקות נוספות שפורטו בסעיף
31 לעתירה בצורה מאוד ברורה ולכן אנחנו גם נדרשנו לפרט ולעקוב פנייה
אחר פנייה, שלוש פניות, שלוש החלטות מנהליות ולתאר את הדברים בצורה
רחבה בכתב התשובה. בסופו של דבר, משעה שגם הסעיפים שהורדה מהמשכיל
לא עוסקים בקיטור מפגינים, אנחנו סבורים שבאמת מדובר במקרה שאין
הכרח לפסוק הוצאות משפט, אבל אם בית משפט יפסוק, הוצאות אנחנו מבקשים
שהן יהיו על הצד הנמוך.

עיד יערה וינקלר-שליט :

אני יכולה רק בבקשה לענות?

עיד יואל פוגלמן :

בכתב בדרך כלל אנחנו לא עושים כזה פינג פונג, בסדר.

עיד יערה וינקלר-שליט :

ביקשת שזה לא יהיה בכתב, אז יש לי אפשרות להגיב מהר.

עיד יואל פוגלמן :

בבקשה.

עיד יערה וינקלר-שליט :

רק לעניין אחד אני אגיב. שחברי אמר שהיו שלוש החלטות חדשות, מנהליות, אז
גם זה משנה את תמונת המצב שאנחנו לא מדברים על משהו מ, 2024 אלא שכל
פעם זה יתחדש. אבל, אבל מעל להכל, בהתכתבות שהייתה לי עם מי שהיה
הממונה אז על חוק חופש המידע במשטרה, נכתב במפורש שאני מעבירה את
הבקשה המקורית מחודש ספטמבר '24 ואת ההתכתבות שנערכה בין הצדדים במשך
החודשים שחלפו. וכפי שסיפרתי לך, לקבלת נהלים בקשר לגידור, ולאורך
החודשים מסרתם מספר מענים וגם מידע חלקי. יחד עם זאת, אנחנו מזהים
קושי וגם תשובות סותרות. ולכן אני כותבת למען הזהירות שהסכמת שהמשטרה
לא תטען לשיהוי. נורא ברור שדובר על הבקשה המקורית, נורא ברור
ש. רגע, רגע, ומאוד ברור שדובר רק על הנהלים. אז כל מה שנאמר פה,
כאילו שלפנו ביולי איזה משהו מהעוב,

עיד יואל פוגלמן :

באותו מועד כבר חלף מועד השיהוי.

עיד יערה וינקלר-שליט :

אנחנו נראה לי. תודה רבה. תודה רבה,

עיד יואל פוגלמן :

אדוני.

